

Ter herinnering aan

Annie Wargers

echtgenote van Henk Struik

* Losser, 27 mei 1919

† Oldenzaal, 17 juni 1999

Ma was iemand die altijd voor iedereen klaar stond. Ze werkte hard zowel thuis als bij anderen. Haar naaimachine was haar alles. Ze zorgde ervoor dat wij allen er altijd netjes uitzagen.

Met elkaar gingen we vaak op de fiets naar de boerderij in Denekamp, waar ze vroeger woonde en een fijne jeugd heeft gehad.

Ze hield ook buiten de deur van gezelligheid, zoals een middagje winkelen.

Samen met haar vriendinnen genoot ze van koffie met warme appeltaart bij Kiek-In. Pa stimuleerde dat. Ook met Henk ging ze vóór het boodschappen doen daar naar toe.

Vanaf haar 19de had ze veel vertrouwen in de voorspelling van een waarzegster: "Ze heeft me gezegd, ik zou oud worden; ik zou het volmaakte geluk krijgen, een meisje en een jongen en ik zou m'n kleinkinderen zien opgroeien."

Gelukkig voor haar kwam dat uit.

Ze genoot van haar kleinkinderen, waar ze altijd iets lekkers voor had.

Als ze eens ziek was, klaagde ze niet; ze vond dat je daarover niet moest zeuren. Wel viel het haar moeilijk te accepteren dat ze langzaam maar zeker steeds minder kon. Met name de laatste twee maanden waren zwaar.

Ma, voor ons heb je het goed gedaan.

Bedankt voor alle liefde en zorg.

Lieve oma, bedankt voor alle gezelligheid.

Wij danken langs deze weg iedereen voor de getoonde belangstelling.

H.A. Struik

Jolanda en John, *Stef, Maud*

Henk en de kinderen

Oldenzaal, 21 juni 1999